

ÚJ FOLYAM. V. KÖTET

14. SZÁM.

BUDAPEST, 1888. ÁPRILIS 1.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. *Egyes szám* ára 16 krajczár.

A SZUSZ.

— Humorisztikus regény, írta Szabó Endre. —

VII.

HEGYEN-YÖLGYÖN LAKODALOM.

(14. közlemény.)

Ridi gróf aztán belépett a könyvtárba. Bámulta egyre nőtt. Mi mindenféle alakú és kötésű könyvek ezek! Disznóbőrbe, kutyabőrbe, vörös, sárga, zöld és kék szattyánba kötött könyvek. Egyik akkora, mint egy kisebbszerű asztal, a másik olyan, hogy a mellényzsebébe beteheti, — egyik vörös festéssel szegélyezve, másik festetlenül hagyva, egyik kifordulva a sarkából, másik erős acél- vagy réz-kapsok közé szorítva, és valamennyin újjnyi vastagságú por.

Már csak kíváncsi volt s kivett egyet a közeli állványról, finnyásan a két ujjja közé csípte a fedelét, kinyitotta s belenézett.

«Hm! ez úgy látszik latinul van s ha nem csalódom: görög czitátumokkal... úgy rémlik, hogy göröggel...» gondolta magában, miközben az előtte érthetlen könyvet bámulta.

Beljebb ment.

Kezébe vett egy másikat, kinyitotta.

Az magyar volt s a mint néhány sort végig futott benne a szemével, némi meglepéssel konstataulta magában, hogy még tud magyarul olvasni... pedig mióta nem látott már nyomtatott magyar betűt.

Gondolatokba merülve jött vissza a könyvtárból s a rá várakozó Fridrichet fontoskodva szólította meg:
 — Fridrich! mit gondolsz: mit csináljunk ezekkel az izékkel?

— Hát kiszellőztetjük a könyvtárt, aztán megvan.

— Ugy van, Fridrich, kiszellőztetjük... de aztán minek van meg a könyvtár?

Fridrich vállat vont.

— Ivász net! de minden grófi háznál szokott könyvtár lenni; az igaz, hogy senki sem tudja, hogy minek tartják, tetszik tudni, exczellencz, parádé, mint a kapun a czimer... annak sincsen semmi haszna, de mégis mindig oda vésetik.

— Okos ember vagy te, Fridrik! Úgy kell lenni, a hogy te mondd.

— Aztán az úgy van, kérem alássan, hogy néha elvetődik ilyen grófi udvarba egy-egy kopasz, rézpápaszemes, kopott mundéros ember, az alázatosan megkéri az uraságot, hogy engedtessek meg neki a grófi könyvtárban kutatni, olvasgatni, azt az uraságék kegyesen megengedik, a pápaszemes ember haza megy, kiírja a dolgot valamelyik újságba, megdicséri a fenkölt

Ha nem szeretnélek,
 Fel sem keresnélek.
 Ezt a saros utcát
 Nem tipornám érted.

Népdal.

szellemű grófit, nagy műveltségét... aztán egyszer csak jön a hír, hogy megválasztották akademikusnak.

— Honnan tudod te azt, Fridrich?

— Honnan? — nevetett a tehénképű Fridrich, — hát hiszen újságot járatok, abban olvasom az ilyeneket.

— De már csakugyan okos ember vagy te Fridrich. Hát aztán?

— Aztán eddig van.

— De hogy tud ilyen dzsalomászban, ilyen rendtelenségben eligazodni az a tudós vagy mi?

Fridrich a füle tövét vakargatta.

— Na, nu... erről is tudok valamit... hogy is van csak? Richtig, 'hab schon! A könyvtárnak voltaképen az a rendeltetése van egy nagyúri háznál, hogy azt rendezni kell.

— Rendezni?

— Natürlich! A mi a földön van, az felkerül az állványokra, a mi pedig az állványokon van, az lekerül a földre... aztán egy idő múlva megint visszájára csinálják meg... mindannyiszor pedig egy verzeichniszt csinálnak róla... így van, most már tudom, hogy így van... hiszen itt voltam már akkor is, mikor a boldogult papa ide hozatta ezt a könyvtárt...

— Hozatta? honnan, te?

— Már én bizony nem tudom, hogy honnan? elég az hozzá, hogy miután a könyvtár esztendőig üres volt, egyszer csak jött az Ábrahám zsidó, a boldogult papa házi zsidója, hogy tud ám egy eladó könyvtárat... azt a boldogult papa megvettette s egy napon valamennyi ökrös szekér elment a könyvtárárt s elhozta.

— Schau, schau! — nevetett Ridi gróf, — én meg azt hittem, hogy ezek a könyvek az én őseimnek a tanuló könyvei voltak.

— Warum nicht goá! — nevetett Fridrich is, fonákra fordítva s ellegyintve magától a tenyerét, — nem nézett abba egybe sem, soha és senki...

— Az apám se?

— No dész vüll i klaubn! — kacagott Fridrich, — még csak az hiányzott volna! A nélkül is eléggé únta már magát abban az időben, mikor ezt a bibliotéket megvette.

Fridrich újra bezárta a könyvtár ajtaját, aztán elindultak vissza, lefelé a lépcsőn.

Ridi gróf rendkívül meg volt elégedve az eredménnyel, különösen pedig azzal a Fridrichtől nyert felvilágosítással, hogy a könyvtár, a könyv a világért sem arra való portéka, hogy azzal igazi úr foglalkozzék, csak olyan parádé, a miért a nagy urat megválasztják tudós akademikusnak.

Tetszett neki a dolog, de természetesnek is találta;

mert ha az embert jó futó lovai révén megteszik nevezetes hazafinak, akkor a könyvei révén meg kell tenni tudós akademikusnak. Ez már csak világos és egyszerű logika.

Mikor beértek, már ott várta a grófit a bálbizottság két rendezője frakkban, keztyűben és fehér nyakkendőben. Ridi gróf mindjárt el is hagyta kedélyeskedését, a melylyel az imént Fridrich úr irányában viselkedett s hirtelen visszatért arczára az a bizonyos mafláság, a melylyel oly jól tudják a nagy urak az ő előkelőségöket kimutatni.

— Mit akarnak ezek? — kérde Ridi gróf a portásához fordulva.

Mielőtt a német felelhetett volna, megszólalt a küldöttek egyike:

— Méltóságos gróf úr! Ha megengedi, mi a bálbizottság kiküldöttjei vagyunk...

— Ná? ná? — fordult feléjük a gróf jól felvetve a fejét, hogy a czvikkerén keresztül nézhessen rájuk.

Azok csak álltak s nyilván arra vártak, hogy majd a gróf úr ajtót nyit, előre bocsátja, leülteti őket s szives-látással hallgatja meg a meghívást; mivel azonban akkor még nem adták ki a «művelt társalgó»-t, nem lehet Ridi grófnak rossz néven venni, hogy ő semmiképp sem akart úgy eljárni, hanem hagyta őket a folyosón állni s várta, hogy mit akarnak hát?

— Ná, ná?

Végre a küldöttek belátták, hogy itt ugyan hiában várják, hogy «tessék besétálni», — hát az egyik kirkult:

— Arra akarjuk kérni a gróf urat, hogy méltóztassék bennünket a mához egy hétre rendezendő bálon becses megjelenésével megtisztelni.

— Bál, bál? nu, nu! máit meklátok! (Sok baja volt a magyar konjugációval, mindig majd elhibázta, s ugyancsak kellett magára vigyázni, hogy valahogy helyesen ne mondjon ki egy-egy szót;) lesz szép sok leány, menecske, hán?

— Mind ott lesz az egész város.

— Nu, jól van, máit meklátok!

A küldöttek egymásra néztek, hogy most már talán vége is van a czeremóniának s elmehetnének? de olyan röstelkedés fogta el őket, hogy egyik sem mert elsőnek megmozdulni a helyéből. Zavarukból a gróf segítette ki őket, a ki azt tette, hogy a folyosón felfüggesztett vadász-kepek felé fordult, mintha most látta volna először azokat, és kezeit hátra téve nagyon gyönyörködött bennök, miközben előbb valami bécsi utcai nótát, majd a Jäger-marschot füttyörészte nagy vigan.

A báli küldöttség úgy kotródott el, hogy a gróf

észre se vette, csak mikor a Fridrich konfidens nevése hangzott fel, vette észre, hogy a «canaille» elpusztult onnan.

***

A bál elébe egy kis kellemetlen körülmény vágott be, t. i. több napig tartó országos eső locsolta fel Csarabuly város és környéke portengerét. Az pedig ott igen nevezetes dolog: olyan degetet kavarr az eső a porból, hogy sokáig meg kell szüntetni a kocsiközlekedést s az emberek csak a «járdákon» tehetnek egy-két lépést a városban, aztán az a «járda» is fura dolog ám: két szál deszka egymás mellé hasaltatva a házak előtt; ha valamelyik fel talál alattad billenni, ásó-kapa kell hozzá, hogy talpra állhass.

Hát ez a nagy esőzés rosszkor jött vendég volt a bált illetőleg: mert hogy jut el majd a báli közönség a «Dobogó»-ba? Kocsin nem jöhet, mert a ló meguszná ugyan a híg sarat, de a kocsit már nem bírja maga után húzni; ökrös szekere meg inkább csak a gazdaembereknek van, az ilyenkor nagy luxus, s azért a hölgyek számára kell majd fentartani. Nagy is volna a megakadás, ha az Alföld világa már rég ki nem talált volna olyan közlekedési eszközt, a melyre nem a miniszterium adta a koncessziót, hanem Loncsár András uram üzlet-vezetősége alatt maga-magától virágzik.

(Folyt. köv.)

MEGFORDITOTT ASSZONY.

Mentől régibb a fotografia, annál fiatalabb az arcz.

KÖVETKEZTETÉS.

Tanár: A statisztika által meg van állapítva, hogy a szőke nők sokkal mérgeesebbek, mint a barnák.

Férj: (Egy ideig nézi az ő fekete hajú, barna feleségét.) No, tanár úr, ha ez igaz, akkor te, édes feleség, bizonyosan fested a hajadat.

GONOSZ KÉRDÉS.

Egy gyilkost halálra ítélnék. Az ítélet kimondása után azt kérdi a védő ügyvédől egy barátja:

— Mit gondol: mit kapott volna az ön kliense akkor, ha ön nem védelmezte volna?

LEFŐZÉS.

Poéta: Nos, kedves uram, mit szól ön az én műzsámnak eme legujabb szülöttéhez?

Szerkesztő: (Mintán elolvasta a verset.) Hát azt, hogy legjobban, ha javító házba küldi.

MINDIG KARMESTER.

Karmester: (Látva, hogy két ember veri a harmadikat.) Egy-kettő, egy-kettő, egy-ket-tő... ő! eh, nem jól van... rossz a taktus.

NAGY ÚR!

Vasúti portás: (Az első osztályú váróteremben.) Kérem alássan: első osztályban tetszik utazni?

Jogász: Nem, barátom, én a harmadik osztályban utazom, de első osztályú teremben várok.

INDOKOLT FELFOGÁS.

Csücskös Arthur: «Azt mondják az én kedves barátaim, Garabó Máté és Hilibi Náczi, hogy föltétlen bizalommal vannak hozzám, szívesen látnak mindenkor, nem féltik tőlem a feleségeiket. — Heh! heh! fölösleges bizalom! mert ha belém nem szeretnek az asszonykák, akkor csakugyan nem tudnám, kibe legyenek szerelmesek».

VESZEDELMEK KUTYA.

— Nekem olyan kutyám volt, hogy meg tudta különböztetni a gazembert a becsületes embertől.

— Aztán hova lett az a kutya?

— Hja, túl kellett rajta adnom, mert már engem is megharapott.

GYERMEK SZOBÁBAN.

I.

— Játsszunk házaspárt. Én leszek a mama, te a papa, a Dusika pedig a gyermekünk!

— Eh, nem kell nekünk gyermek!

— Hogyne kellene! hát akkor kit versz meg, ha a hivatalból haza jössz?

II.

— Játsszunk *látogatósdi*. Én leszek a Lizi-tante, te meg a nagyságos asszony, a ki az ablakon meglátja, hogy én jövök látogatóba.

— Biz azt nem játszom, mert én sajnálom ám az új baba-kávésedényt földhöz vágni!...

GYARAPODIK!

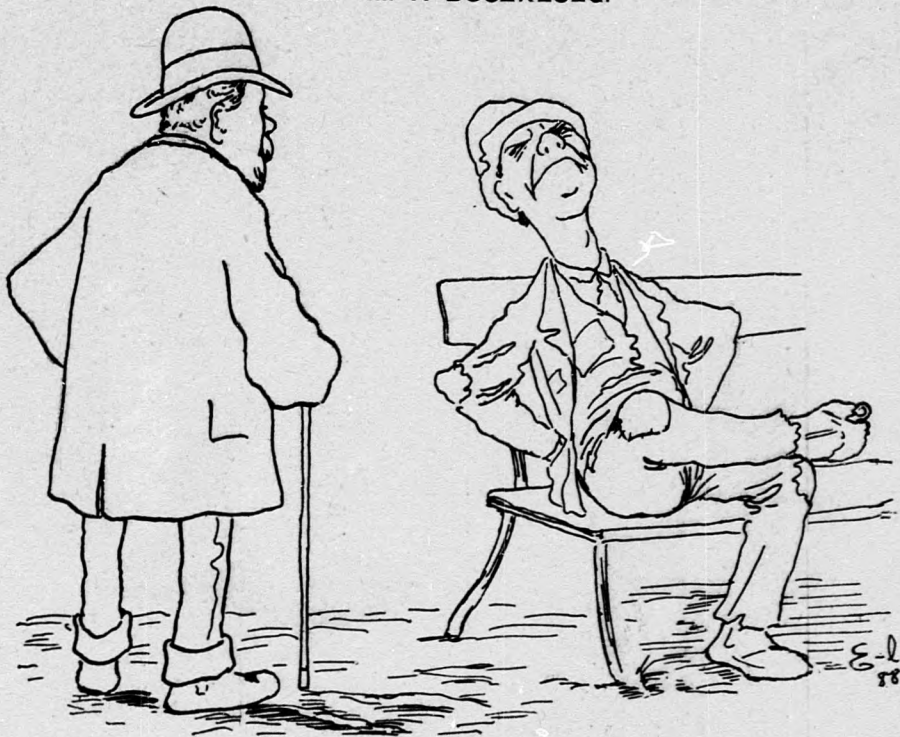
Menyasszony: Nos, hát hogy állunk már a vagyoni dolgokban? sokáig kell még várnunk?

Vőlegény: Oh, pompásul megy a dolog: az idén is egy jó csomóval kevesebb az adósságom.

Menyasszony: Kifizette volna őket?

Vőlegény: Dehogy! — Elévültek!

EZ ÁM A BÜSZKESÉG.

Úr: Hallja barátom: látom, hogy ráférne egy kis ruhácska; jöjjön hozzám, adok magának egy egész öltő viseltes ruhát. — Csavargó: Hova menjek, kérem? — Úr: Ide a szomszédba, a harmadik emeletre. — Csavargó: A har-ma-dik e-me-let-re? Köszönöm! Énnn csak a második emeletig kódulok.

MESE A SZAMÁRRÓL.

Egy bús füles képzelődött,
— Azt hívé: ő *paripa*,
Rá se nézett, hederített
Maga forma csacsira.
Sőt, ha legelni kimentek,
Mebontá a példás rendet,
Többi társától kivált:
S lókompániába állt!

Eleinte jól fogadták,
Egész ménes nevetett,
Hej, de később orrot szúra
E szentelen viselet.
Fejet, fület összedugtak,
Hosszan, soká tanakodtak,
Büszke vériük fellázadt:
No ez már oszt' gyalázat!

S elhatárák stante-pede:
A merénylő meglakol,
— Szegény füles kapóra jött,
— Ott kalézolt valahol.
Nos' az *elnök*, hogy meglátja,
Vészt-nyerítve elkialtja:
Fussunk! fussunk! mind', hamar,
Itt a farkas! jaj-jaj-jaj!

Többi társi tüstént érték,
Mind, mint villám úgy szalad,
S a csacsi? biz' ő se tágit,
El tapodtat sem marad!
... Inog a föld, levél zörren,
Az ág reszket, patkó csörren.
Nagy mélység jön — messze-part
S az örült hajs' egyre tart!

S csak rohannak, mint a szélvész,
Új iramlat, gyors szökés.
Láb' kinyújtva, szügy feszítve,
A túl part még egy szökés.
S fej a földnek, hopp! most rajta!
— Lehellet is visszatartva,
A ménes mint gondolat,
Már túlparton jár, szalad!

S a csacsi is jó kevélyen,
— Úgy liheg már! — szussza fogy,
Hanem azért szökést próbál,
Minden csontja szint' ropog.
De szegénynek vége! vége!
— Leesett a szörnyű mélybe,
— Van nevetés! — vére foly —
S no lám, farkas nincs sehó!

Imigy történt: ekként esett,
Ez a kázus hajdanán.
S a dologban az a legszebb:
Folytatása is van ám!
Nézz körül csak, tart a hajsza,
Egy ember a másik majma,
Képzelődik, azt hiszi:
Ő csupán *nagy* — más *kicsi*.

S a *parányi nagy* után fut,
Társ barátját megveti;
Úgy sejt: mi könnyű annak,
No majd ő is megteszi.
S nem törődik bajjal, vészszel,
Günymosolylyal, nevetéssel,
Fut előre szüntelen.
Ész nélkül az — esztelen!

S vágya — ez a tüzes tapló —
Addig üzi untalan,
Míg biz' egyszer nyakát szegi,
Vére omlik! veszve van.
S hogy halódik már a mélybe,
Eszébe jut nagy végtére
Az a rég feledt morál:
Nem paripa a számár!

ROSSZ GAZDÁLKODÁS.

Öreg koldus : Kérek egy kis alamizsnát, nagyságos uram.

Úr : Nincs nekem magamnak sem miből alamizsnát adni.

Öreg koldus : Nincs? no hallja, szégyenelje magát, mikor én még olyan korban voltam, mint most ön, nekem 100,000 forintot érő vagyonom volt.

AZ ÉLET DELÉN TÚL.

Az asszony csókja annál bensőbb és melegebb, mennél jobban közeledik az asszony a vénülés felé, — mert minden csóknál attól fél: hátha ez lesz az utolsó?

ADOMÁK.

— Oh uram! nekem rendkívül jó emlékező-tehetségem van!

— Azt veszem észre az — *adomáim*.

OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS.

— Panni! Itthon van az asszonyod?

P. (képét fogva) Hát *ki* ütött volna képen?

VADÁSZATON.

— Hát aztán miért nem lőtt rá a vadkanra, Aranyvölgyi úr? — hiszen elég közel volt.

— Elég közel volt, isten poszticcsa el, de nem volt elég távol.

A BÚ MIATT.

Mama : Gizella, miért puderezed te ma úgy magadat?

Gizella : Hiszen tudod talán, mama, hogy a vőlegényem ma elútazik, hát csak illik, hogy halvány legyek.

UDVARIAS ?

Főnök: Mi az? Ön csak most jön az irodába? mindjárt tizenegy óra!

Könyvvezető: Kérem alássan, csak tudok annyi mórest, hogy a belépésnél a főnökömnek engedem az elsőséget.

KÖSZÖNI SZÉPEN.

Egyházi: (Oda tartja a szundikáló csizmadia elé a kéregető perselyt.)

Csizmadia: (Felébred.) Köszönöm — nem tubákolok.

K O R - K É P .

(Falragasz.)

Sok évi gyakorlat után végre sikerült nekem

CSŐDBE

esnem s ez által abba a kellemes helyzetbe jutottam, hogy pórtékáimat potom-áron adhatom el vevőimnek.

A LÁTSZAT CSAL.

- Nagysád kérem, szabad elkisérnem?
- De mit gondolsz uram... én tisztességes nő vagyok!
- Bocsánat! de hát akkor miért teszi nagysád magát?

A TÁVOLBAN.

A férj levele:

«Aranyos lelkem! úgy vágyom már utánad, hisz oly rég nem láttalak, oly régen, hogy attól félek: egészen elfelejtetted az édes csokolást!

A nő válasza:

«Gyakoroljam talán addig?...

HUSVÉTI ÖNTÖZÉSRE.

— Egy utazás története. —

Ejnye Muki! Muki! egy cseppet sem szép tőled, hogy nem hüen beszéled el a történetet! aztán: hogy illik az egy olyan gavallér emberhez, minő te vagy, hogy hölgyeket hibáztat, mikor ő maga a hibás?... Hiszen, — emlékezhetel, ma egy éve volt! — már útra is mentél, hogy megöntözd husvétra szép jövődöbelidet: nem igaz hát, hogy rájuk se akartál hederíteni!...

Ejnye Muki! Muki! Hiszen tudod te azt, hogy a nélkül is elég rossz sorsa van ma az eladó lányoknak, mert az olyan madár, a ki *hozza* a lányokat: van még bőven, de az olyan, a ki *viszi* őket: — az bizony már «ritka madár!»...

Miért akarsz hát te is ártani szegénykének?...

***

Cserváry Muki a fővárosi aranyifjuság egyik legkedveltebb tagja. Mit mondok: — *egyik?*... az *első!*... Az a psütt, a mi a «Szép Gidának» a monoclijában, a «Gyula herczegnek a pantallóiban, a «Cher Pistának» a cylinder-hordásában, a «Comte Elemér» modorában nyilvánul külön-külön: az mind egyesülve volt Cserváry Mukiban. Csak épen *azoknak* a jövedelmét nélkülözte. No, de meg volt még a *mult* dicsősége és a *jövő* reménye, a mi szinte ér valamit ebben a rangkórságos világban. A *jelent* meg — majd fényessé teszi egy okos házasság!

A minthogy közelgett is már ennek az ideje. A tavalyi farsangra feljött vidéki lányok között ügyesen kiszemelte azt, a melyik «legjobban festett» (lévén mögötte tekintélyes hozomány!) s oly ügyesen vitte a dolgot, hogy majdnem mint jegyesek váltak már el egymástól. Még csak a «vidéken» kell egy látogatást elvégeznie, s kész a házasság.

Ebből a czélból utazott Muki, miközben összevetődött egy öreg urral, a ki szintén arra felé igyekezett. A restauráció asztalánál kerültek egymás mellé: az öreg úr rostélyost evett és négyesre gyűjtött, Muki: fogolysültet kért s dobott vissza, uppinau-flór-ra gyűjtött s vágta földhöz.

— Ez egy *báró* lesz! — gondolá az öreg úr.

Együtt szálltak vissza a coupéba, csakhogy az öreg úr a II-dik osztályú szakaszba ment be, Muki az I-ső osztályba fordult.

— De talán *gróf* lesz! — gondolá az öreg úr.

Később újra összejöttek a dohányozók folyosóján.

— Messze van még az a hitvány *Aszeg*? — kérde Muki az öreg urat.

— Úgy félóra még! — felelé ez tisztelettel, — de kérem ássan: nagy város ám az!

— Ismeri?

— Jó formán!

— Akkor talán a patikáros-*medvét* is ismeri?

— Talán a «Medve»-patikárust tetszik érteni, a főtéren?

— Üsse kő! azt tudom, hogy valami medve van a dologban!... *Pénzes* ember az?

— Khm! khm!... azt mondják.

— Csak: *mondják?*... az nem jó!

— De úgy is lehet! hisz tetszik tudni: patikáros

még nem halt meg éhen! Beteg mindig *van*, vagy — *csmálódik!*

— No úgy is legyen! Máskép visszafordulok.

— Hát talán — khm! — éppen ahhoz tetszik igyekezni? ha szabad kérdenem.

— Persze! Ebben a bolond időben kell miatta utaznom. Az egyik leányával jóba — lettem a farsangon s ide is akarják adni, de mivel az *apjukat* még nem ismerem s a hölgyek ezt szükségesnek vélik, most annak a *vén számárnak* a kedvéért kell ezt a kutya rossz utat tennem!

— Khm!... khm!... bizony rossz idő!

— S menyő messze van az a fészek!

— S hozzá — mint látom — *nagy költséggel tetszik* utazni.

— Én már ezt úgy szoktam! Ha elfogy, majd *lesz* más!...

Lassan-lassan elértek az alszegi állomásra, mert hisz végre is czélhoz ér minden vonat, ha mindjárt a déli vasút vonalain jár is az.

— Lesz itt valami alkalmatosság? — kérde Muki a leszálláskor.

— Én — omnibuszon megyek; — felelé az öreg úr.

— Hát fiakker nincsen?

— Akad az is!

Akad is, de — akadozott is, mert oly lassan ment, hogy az omnibuszszal egyszerre vergődött be a főtérré. De hát melyik itt a medve-patika?... Ahá! ott van! Már látom a leányokat, a mint lemosolyognak a virággal telített emeleti ablakokból! Korán nyíló jáczintok között: — szépen nyíló rózsabimbók!...

Mukival egyszerre tette kezét a kapukilincseire a volt utitárs, az öreg úr.

— Nini! — kiált Muki, — hát az úr is ebben a házban lakik?

— Hogy ne lankék ebben, — felelé az, — hiszen *én vagyok* az a bizonyos — «*vén számár*»!...

Utczu! vesd el magad!... Kocsis! kocsis! Vissza a vasúthoz, de — gyorsan

Futó Ferencz.

GUSZTUS DOLGA.

Ida: Az én kedvencz szavam az, hogy «Egyesülte-erővel!» Hát a tied mi *Vilma*?

Vilma: Az enyém meg az, hogy «kedves Kálmánom.»

BÓK.

Ügyvéd: (Védenczéhez.) De most már mondja meg egész őszintén, csakugyan bűnös maga vagy nem?

Védencz: Ejnye de furcsa kérdés, hát azt hiszi ön, hogy ha bűnös nem volnék, hát szöba állnék én valamelyik ügyvéddel?

FIGYELMEZTETÉS.

Tanító: Gyula, ha nem leszel szorgalmasabb, hát majd nagy korodban keservesen meg fogod bánni, hogy fiatal korodban annyi tudatlanságra tettél szert.

HOL KERESIK A «SZÓT».

D-ben javították a telegráf póznákat, az egyik pózna csaknem egészen jó volt, de hogy az ujjakkal nem volt egyforma, azt is ki kellett venni. Ezen felháborodott egy bámuló atyafi s nem is állhatta meg szó nélkül, hogy meg ne kérdezze magától az ott levő felügyelőtől, hogy hát minek veszik már ki azt az egészen jó rudat, hiszen megszolgálta még az vagy öt évig.

— Hja! barátom — felelt a trefás hivatalnok — itt nagy baj van.

— Hát micsoda vóna má' az baj? — kérdi a paraszt.

— *Hát csak az, hogy elakadt egy «szó»,* s alkalmasint ide valahova a rúd alá pottyant, hát azt keressük.

— Ajnye, de fránya egy masina! — volt a paraszt válasza s bocsánatot kérve a háborgatásért, nyugodtan tovább ment.

EREDETI HŐMÉRŐ.

— Hideg van-e nálatok?

— Van bizony, — nyakig érő.

SZÓRAKOZOTTSÁG.

- Tessék aláírni a vallomását!
- Nem lehet.
- Már hogy ne lehetne?
- Hát nem látja, hogy a kezem a zsebemben van?
- Hát vegye ki onnan!
- Biz' igaz a'; erre nem is gondoltam.

VELŐS RÖVIDÍTÉS.

(A Bach korszakból.)

- Mi a neve és foglalkozása?
- Jánoshadházi s péterfalvi Péterfalussy Pál magánzó.
- Irom: Péter Pál, önző.

ISKOLÁBÓL.

Tanító: Buda és Pest ezelőtt külön városok voltak; csak 1872-ben olvadtak egybe.

— De nagy meleg lehetett akkor, — jegyzi meg Bakó Jancsi.

KAP AZ ÚJ HITEN.

Aranykövi Dávid: (A ki csak tegnap keresztelkedett ki, — a kolduló zsidóhoz.) Micsede impertinenz? Mit akar maga én tülemtül? Nem tud a hitsorsosaihoz menni?

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Évnegyedes előfizetőinket tisztelettel kérjük, hogy a mult hó végével lejárt előfizetéseiket idejekorán megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap expedálásában zavar keletkezzék.

Az "ÜSTÖKÖS" előfizetési ára:

Ápril—júniusra	2 frt,
ápril—szeptemberre	4 frt,
ápril—decemberre	6 frt.

Az előfizetések legcélszerűbben posta-utalvánnyal

 Az "Üstökös"-nek — Budapestén
czimzendők.

Tisztelettel

az "ÜSTÖKÖS" kiadóhivatala.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Szabó Endre. (Lakása: József-körút 48.)

"THE GRESHAM"

életbiztosító-társaság Londonban.

Fiók Ausztriában:

BÉCS,

Gisellastrasse 1, a társaság saját házában.

Fiók Magyarországon

BUDAPESTEN,

Ferencz József-tér 5. és 6, a társaság saját házában.

A társulat vagyona frank 97.872,236,55

Evi jövedelem prémia és kamatokban 1886. jun. 30-án • 18.678,393.10

Kiadások biztosítási, járadék-szerződések és visszavételekre stb. a társulat főállása óta (1848) több mint • 191.108,220.84

Az utolsó 12 havi üzleti időszakban a társulatnál . . . 58,038.225.—

frankért új ajánlatok tétettek, mi által a társulat fenállása óta tett ajánlatok összege 1.510,786.529.58 francra rúgnak.

Prospektusok, valamint minden egyéb fölvilágosítások nyujtatnak az osztrák-magyar monarchia minden nagyobb városaiban ügynök urak és az **osztrák és magyar fiókok** által. 4578

"MARGIT"

gyógyviz.

(Magyar Selters.)

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek, Seltersi-Gleichenbergi vizek helyett legjobb eredménnyel alkalmazzák; tüdő-, gége- és a gyomorhurutos bántalmainál, továbbá praeservatív-gyógysernek bizonyult legközelebb Trieszt, Fiume és hazánkban a kolera megbetegedés ellen.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos főraktár

ÉDESKUTY L.,

magyar kir. és szerb kir. udv. ásványviz-szállítónál, Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben. 5371

BARNA FOGORVOS

Budapest, Váci-utca 24. szám.

Készít egyes fogakat, fogsorokat és plombákat, jótállás mellett; árak mérsékelték.

HIRDETÉSEK

az Üstökös részére felvételnek kiadóhivatalunkban

BUDAPESTEN

Kecskeméti utca 6. sz. alatt.

MATTONI-FÉLE**GISSHÜBLER**

legfinább égrényes

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital,
kítünő hatásnak bizonyult köhögésnél,
gőgebajoknál, gyomor- és hólyaghu-
rutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

439

FÉRFI ÉS FIU RUHÁK

a tavaszi időnyre legújabb divatszertint.

Uraknak:

Egész öltöny ... 11 frittól 40 frittig
Kabát és mellény ... 8 " 30 "
Felöltő ... 10 " 35 "
Nadrág ... 3 " 12 "

Fiúknak:

Egy öltöny röv. nadr. 3 frittól 10 frittig
Egy ölt. pant és mell. 8 " 20 "
Felöltő ... 6 " 16 "

Szővetmaradékok méterenkint
1 ftt 20 krtól 7 frittig.

Erdélyi szövetek mintái nálam
megtekinthetők. Szövetmintákat bár-
hová készséggel küldök, csak tudatni
kérem, hogy mily ruhához kívántat ak.

FORSTER JENŐ

legmegbízhatóbb férfi ruha üzlete,

BUDAPESTEN,**VI., Andrássy-ut (októgon-tér) 48.**Nicoletti «oktogn» kávéháza mellett.
5430**Dr. Vaskovits-féle vizgyógyintézet***Budapesten a budai városmajorban.*

E 38 év óta fennálló hazai intézet nagy előnyét teszi az **olesóság**on kívül a jó ellátás, fesztelen kényelem és gondos orvosi kezelés. Teljes ellátás és furdözés egy hétre 20 - 30 ftt a szoba minősége szerint.

A vizgyógy mód alkalmazása orvostudományi elvek szerint, túlzás nélkül történik, szükség szerint **villamozással** és **masszázs**al összekötve.

Legjobb sikerrel kezeltetnek vizkurával különösen ideg- és gerinczagi bántalmak, szédülés, főfájások, hénulások, görcsök, szaggatások, továbbá gyomor-, bél- és májbajok, köhögés, vérköpés folytonos székrekedés és aranyeres bántalom következményei: csuzos és köszvényes fájdalmak. Kivált pedig és csakis intézeti vizkurával gyógyulnak a **szellemi tulerőtetés**, a **kicsapongás**, az **iszákosság** következményei.

Ajánlatos továbbá mint leghathatósabb eszköze az **üdülésnek** és **edzésnek**.

Elmebetegek nem vétetnek fel.

Intézeti igazgató és rendelő orvos **Dr. FAJTH PÉTER**. — Az intézetet és vizgyógy módot ismertető könyvecskét ingyen és bérmentve bárkinek küld az

igazgatóság.

A **svábhegyi fürdő és vizgyógyintézet** csak május 15-én nyílik meg. 5642

**KUNTNER J.
ÉTTERMEI**

Régi posta-uteza 11. sz. a.

legfinomabb „pilseni sör“

a polgári sörházból.

*Déli teríték 60 kr.**Esti teríték 50 kr.*

Leves, ma-hahus, sauce v. főzelék, pecsenye, saláta, tészta, sajt.

Assiette pecsenye, saláta, sajt.

A MOHAI**ÁGNES
FORRÁS**

hazánk egyik legszénsavdusabb

SAVANYUVIZE,

vegyelmezve dr. Lengyel Béla egyetemi tanár ur által.

Ajánlva a bel- és külföld számos orvosi tekiütélyei által főleg a **lélegzési**, **emésztési**- s **hugycső-szervek** hurutos bántalmainál hatásosan gyógyítja a **Rhachitis**-, **görvél**-, **vese- és köszvénybajokat**, ép ugy használható a **tagok csuzos bajainál**, gyermekeknél meggátolja a **tulságos gyomor-savany képződést** s fokozza az **idegrendszer tevékenységét**. Gazdag szénsav tartalma folytán ezen üdítő savanyuviz a legkellemesebb izzelel bir s borral használva igen nagy keletnek örvend.

Friss töltésben mindenkor kapható: **Édeskuty L.**, m. k. és szerb kir. udv. savanyvizszállítónál Budapesten.

Ugyszintén minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Legalkalmasb ajándék!**STERNBERG ÁRMIN**

hangszergyára Budapest, VII., Kerepesi-út 36.sz.

A Rókus-kórház

átellenében.

átellenében.

A Rókus-kórház

LEGÚJABB HARMONIKA-FUVOLA 12 billentyűvel, kellemes hangokkal: bárkinek igen kellemes mulató-eszköz. Ára 2 ftt. Mindennemű hangszerek nagy raktára. 200 képpel díszített nagy hangszerkatalógus kívánatra ingyen. Harmonikáról külön árjegyzék. Javítások pontosan teljesíttetnek.

Eladatott eddig 60.000 darab bel- és külföldön

Legujabb találmány!

Várady Béla szabadalma

Budapesten, Kis-hid-utca 9-dik szám alatt.

Az összes államokban szabadalmazott és ellomblyuk nélküli

FÉRFI-INGEK.

A szombok kellemetlen nyomása a mellre, az ingek szétnyílása által okozott gyakori meghúlések teljesen elvannak kerülve.

Az ingek tartóssága tisztesen emelve.

**Kitűnő, kényelmes és tartós! Legcélszerűbb háli-
ng! Készíthető minden alaku gallerral s a nélküli.
Pár hó alatt több mint 60.000 db lett üzletben rendelkezés
és eladva. A gyártás kizárólagos joga törvényesen
nekem van biztosítva, mint szabadalom-tulajdonos-
csnak és föltalálónak Minden utánzás törvénye-
sen tilos. Kivánatra az ing teljes
leírását és rajzát bérmentve postafordultával küldöm. Vidéki megrendeléseknél, csupán a nyakkbőség centiméter szerinti közlése kérietik.**

Árak:

2 frt 50 krtól

följebb.

Figyelmeztetés!

Csak azon ingek valódiak és az igényeknek megfelelők, melyek az én gyáramból kikerülve, az ezen hirdetésben látható, törvényesen bejegyzett védjegyeimmel vannak ellátva. Ezen ingek Budapesten csak nálam kaphatók, továbbá: **Hamburgban:** Heinrich Kolbe, **Graz:** Ad. Szeiszer & E. Niemann, **Nagyváradon:** Beezky Lajos, **Szombathelyen:** Dukasz Samu, **Szegeden:** Krausz és Popper, **Szatmáron:** Paskuj Imre, **Aradon:** Rosenberg és Klein, **Pozsonyban:** Seifert József, **Kassán:** D. Strausz, **Eszéken:** Miskolczi Miksa, **Temesvárt:** Koch Ármin, **Debreczenben:** Schwarz M. Benó uraknál.

Kiváló tisztelettel

Várady Béla,

IV., Kishid-utca 9. sz.

Eladatott eddig 60.000 darab bel- és külföldön

Brünni szöveteket

egy elegáns tavaszi vagy nyári öltönyre 3-10 méter azaz 4 bécsi rőf szelvényekben.

frt 4.80 ig-n finom
frt 7.75 legfinomabb
frt 10.50 legeslegfin.

valódi gyapjuktól,

valamint felöltő-szövetek, sima és selyemmel átszőtt kamzarn, czérnázott mosószővetek uri- és fiúöltönyökre, méterje 55 kr, egyszerű szélességű, szétküld **utánvétellel** a szolid és reel czégek elismert

SIEGEL-IMHOF
finom posztógyári raktára,
BRÜNNBEN.

Nyilatkozat: Minden szelvény hosszúsága 3 10 mtr és 136 ctm szélességű, tehát egy tökéletes uri öltönyre elegendős. Ezen czég ismert szoliditása kezeskedik arról, hogy mintaszerint választott minőségű és szintű áruk szállítsanak. Ezen szövetek olcsó áruk és szép kiállításuk miatt elsőrendűek és minden más gyártmány felett, előnyben részesülnek. Kivánatra a fenti raktár bárkinek **mintákat ingyen és bérmentve** küld. 5575

Elegáns

uri- és fiú-ruhák

a legjobb és legdivatosabb szövetekből, jól dolgozva, bámulatos olcsón, csak a 20 év óta fennálló, jó hírű

Presburger Vilmos
czégnél

Budapest, Király-utca 26. sz.

	frtig.
Felöltő.....	10—20
Mentschikoff.....	12—20
Öltönyök.....	12 24
Sacco.....	6—15
Nadrág.....	4—10
Fiúfelöltő.....	6—10
Fiú öltönyök.....	8—15
Gyermeköltönyök.....	3— 8

Megrendelések mérték szerint finoman kiállitva. Vidéki megrendelések pontosan teljesítenek. Nagy választék posztó és gyapjú szövetekben gyári áron.

Megjelent és kapható

a PALLAS irodalmi és nyomdai részvénytársaság kiadásában (Budapest, Kecskeméti-utca 6.)

Nyilvántartási utasítás

a cs. és kir. hadsereg és hadi tengerészet számára.

I. rész:

A legénység állományába tartozó egyének.

Hivatalos kiadás.

Kiadta a magyar kir. honvédelmi miniszterium.

Ara 45 kr.

! Megjelent !

a Zsebbe való

OROSZ NYELVTAN.

Előfizetési ára 2 forint.

VÉGELADÁS

40—50%-kal leszállított árak mellett az üzletág változtatása miatt. 5612

És pedig nagyobb mennyiségű porcellán, fayence, fém- és bronz-árak, függő- és asztali lámpák.

MEMORY BUDAPEST
Haas-palota.